

N:o 242.

Af herr **O. R. Themptander**, ang. pension åt enkan efter aflidne registratorn i justitieombudsmansexpeditionen Oriel Otto Afzelius.

Den 15 nästlidne april afled registratorn i justitieombudsmansexpeditionen, auditören Oriel Otto Afzelius, hvilken haft fast anställning inom nämnda verk i något öfver fyrtioåtta år. Afzelius antogs nemligen den 17 mars 1848 till kanslist i expeditionen, hvarefter han den 31 januari 1876 förordnades till registrator.

Enligt hvad boupppteckningen efter Afzelius utvisar, återstår, sedan skulderna betalts, icke någon behållning utöfver det egentliga lösöreboet, och hans enka, hvilken på grund af ålder och sjuklighet icke kan genom arbete i nämnvärd grad bidraga till sitt underhåll, är sålunda för sitt uppehälle uteslutande hänvisad till hvad hon kan erhålla i pensioner och annat understöd. Då Afzelius varit notarie i fångvårdsstyrelsen och auditör vid kongl. Svea lifgarde, eger enkan att från civilstatens pensionsinrättning och arméns pensionskassa bekomma pensioner med sammanlagdt 580 kronor årligen. Att detta lemnar en mycket knapp tillgång för hennes lifsuppehälle torde ligga i öppen dag. Det är därför, som jag, under erinran om den ovanligt långa tid, Afzelius varit anställd inom ett Riksdagens verk, föreslår,

att Riksdagen måtte åt Afzeliis enka, Maria Georgina Afzelius, född Wallroth, bevilja en årlig pension, utöfver hvad henne tillkommer från civilstatens pensionsinrättning och arméns pensionskassa, af femhundra kronor, att utgå för hennes återstående lifstid, under förutsättning att hon ej ingår nytt äktenskap.

Jag anhåller, att motionen måtte remitteras till statsutskottet; och skola i sådant fall för ärendets utredning nödiga handlingar utskottet tillhandahållas.

Stockholm den 2 maj 1896.

O. R. Themptander.